

[Indenrigsministeren]

ser foreligger, men der er altså udarbejdet en rapport om disse ting.

Endelig skal jeg, som jeg startede med, sige til hr. Steffensen, at jeg var meget glad for bemærkningerne om, at åbenhed og nuanceret tale er nødvendige i denne sag, for at vi ikke skal gøre tingene vanskeligere for de mennesker, vi her taler om, end nødvendigt, og fordi vi har en forpligtelse, som ikke er mindre, fordi det er et mindretal, det drejer sig om.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Af hensyn til den senere historie er jeg lidt ked af det, hvis ministeren misforstod mit indlæg. Ministeren nævner i sit svar, at jeg bl.a. skulle have kaldt ministerens redegørelse nærmest en fristil. Det sagde jeg intet om. Jeg roste næsten indenrigsministeren, idet jeg sagde, at indenrigsministeriet har afgivet en 11 sideres redegørelse om regeringens indvandrerpolitik. Redegørelsen fremviser ikke de store nyskabelser. Redegørelsen ligner en eksamensopgave for det diplomatiske korps. Og så sagde jeg videre, at man dog ikke begår samme fejl som den tidligere regering, der slog alt for store brød op uden at kunne opfylde løfterne.

Torben Lund (S):

Indenrigsministeren startede med at sige, at jeg havde lagt lidt hårdt ud. Det er vist også rigtigt, hvis det er at lægge hårdt ud at sige, at redegørelsen var meget generel, og at den var meget tynd, men det vil jeg gerne stå ved. Naturligvis er det vigtigt, at vi kan finde et samarbejde om løsning af indvandrernes problemer, og jeg er da enig i den vurdering, at det vil være til gavn for indvandrerne. Men jeg tror også, jeg gav udtryk for tilfredshed med, at regeringen er indstillet på at videreføre de initiativer, som den socialdemokratiske regering har taget. Det er vi naturligvis meget tilfredse med, men jeg vil så gerne gentage, at der heller ikke er mere i redegørelsen end en videreførelse af disse initiativer – der er ikke nogen selvstændige initiativer – og det var egentlig det, jeg startede med at sige.

Derudover var indenrigsministeren inde på spørgsmålet om voksenundervisningen og sagde, at man var blevet så meget klogere, at

man indså, det ikke kunne nytte noget at kræve en egenbetaling ved voksenundervisningen for indvandrerne, og det er da selvfølgelig glædeligt, at man er blevet klogere. Så gør man det, at man henstiller til kommunerne, at de alligevel betaler for voksenundervisning. Men er det nu i virkeligheden ikke den samme formel, som man bruger, når man fjerner lov nr. 488 vedrørende bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden? Der fjerner man også forpligtelsen for kommunerne, man nedskærer de kommunale bloktilskud, og så henstiller man i øvrigt fra ministeriet til kommunerne, at de nok alligevel bør yde tilskud til denne forældrebetaling. Det er at blæse og have mel i munden på samme tid.

Jeg vil i øvrigt sige generelt, at der jo er kommet meget positive toner dels fra hr. Dyremose, dels fra indenrigsministeren og andre fra regeringspartierne om, hvilke initiativer man vil tage over for indvandrerne, og hvilken holdning man skulle tage i indvandrerspørgsmålet, og det er da udmærket, men det er bare en skam, at man så på flere konkrete områder laver en lovgivning, der er lige stik imod de gode hensigter og gode intentioner, man står her og redegør for fra folketingets talerstol. Her vil jeg igen fremhæve betalingen for voksenundervisningen, og jeg kunne også fremhæve den boligpolitik, man fører, hvor man i hvert fald ikke gør det nemmere for indvandrerne at finde en passende og god bolig.

Hr. Bjørn Elmquist var inde på, at vi ikke skulle gøre indvandrerne til en politisk kastebold, og det tror jeg også at jeg med det, jeg har sagt her i anden omgang, har tilkendegivet at vi ikke har noget ønske om, men vi vil kritisere regeringen, hvis den – samtidig med at den siger, indvandrerspørgsmålet ikke skal være nogen politisk kastebold, og er positiv over for, at vi skal gøre alt, hvad vi kan, for at indpasse indvandrerne på den bedst mulige måde i samfundet – laver konkrete lovinitiativer, der går lige i den stik modsatte retning, og jeg tror, jeg har henvist til flere eksempler herpå.

Må jeg vedrørende hr. Knud Linds indlæg sige ganske kort – for heller ikke jeg ønsker at gå ind i en polemik med hr. Knud Lind – at jeg har forstået det sådan, at hr. Knud Lind går ind for, at der overhovedet ikke skal gennemføres familiesammenføring.